

1464

Pots (PI 2)

(ALDC, IX, P 94. Pots [PI 2])

(El caràcter lacunar del mapa s'explica per haver introduït l'enunciat en el *Qüestionari* un cop avançades les enquestes.)

La segona persona del singular del present d'indicatiu del verb *poder* (< llat. vg. *PŌTERE) era en llat. *POTES*, que va donar *podes* en oc., transmès al ross., però que en cat. va originar *pots*, forma pràcticament universal del

domini, amb la variant palatalitzada *pot*[ʃ] 143, amb la presència marginal de *podes*, que ja hem vist, i de *pués*, de procedència castel·lanoaragonesa, com indica la diftongació de la o oberta llatinovulgar.

Pots és l'única forma normativa des del *DOrt*, 1917.

